

POKAZUJĄCY (10) *part praes act*

o oraz a jasne.

sg m D pokazując(e)mu (1). ◇ V pokazujący (1). ◇ f N pokazująca (1). ◇ A pokazującą (1). ◇ n G pokazując(e)go (1). ◇ A pokazując(e) (1). ◇ pl N m pers pokazujący (2). *subst* pokazując(e) (1). ◇ L pokazujących (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Zwracający czyjąś uwagę na kogoś, kogo powinien zobaczyć; *demonstrativus, demonstratorius* Cn [komu, z przytoczeniem] (1) : iż lię tych ośtátnich czáfów mieli znaleźć zwodźciele źdrádlwi/ odrywájący ludzie od owczárniey Bożey/ y pokázuiący im/ owo tu iest Pan Chryftus/ ono tám/ owo lám kościoł ReszPrz 13.

2. Podający do wiadomości, przedstawiający pewną treść (o tekście) [co] (1) : DRVGA CZĘSC CZWARTEY POWINNOSCI Krolewskiej. Sam kíztałt Sprawiedliwości łádów pokázuiąca. SarnStat 147.

3. Dający poznać swoje cechy [co] (2) :

a. W celowym działaniu: wykazujący się czymś (1) :

Wyrażenia: »[czym] moc pokazujący« (1): Błogośłáwieńftwo y dziękowánie/ niechay będzie P. Iezufowi Chryftufowi/ przedźiwnym fwoim zmartwychwftániey moc fwoię znácznie pokázuiącemu. LatHar 546.

»znacznie pokazujący« (1): LatHar 546 cf »moc pokazujący«.

b. Uzewnętrzniający, przejawiający w sposobie postępowania swoje cechy (1) : Dźiś młódzi náftáli bárzo mowni/ y wftýdu á czći ku ftárfzym máło pokázuiący SkarKaz 42b.

4. Czyniący, sprawujący [co] (2) :

Wyrażenie: »po sobie pokazujący« (1): przy ktorey [pierwszej bestii] záraz drugą beftyą wyftáwia/ wizytkę zwierzchność pierwzey beftyey po fobie pokázuiącą. CzechEp 374.

a. Traktujący kogoś w określony sposób, wyświadczający komuś coś (1) :

Wyrażenie: »miłosierdzie [komu] pokazujący« (1): Boże ná wiekuifte czáfy miłosierdzie ludziom pokázuiący LatHar 148.

5. Świadczący o czymś [co] (2) : Bo tego niemamy gánić/ kto fpráwiedliwością/ [...] y infzymi cnotámi chce drugie przechodzić: ále tego ktory w rzeczách [...] lekkich/ y nikičemność pokázuiących [vanitatem prae se ferentibus]/ [...] chwały prágnie ModrzBaz 58v; Vczyńmy co tákowego. Miłość pokázuiącego. MWilkHist C.

6. Oznaczający, odnoszący się [co] (2) : [w kalendarzu zamykają się] Dni Mieśięcy dwunaftu: y przed nimi Epákty/ now miesiąc káźdego pokázuiące LatHar [+12]v.

a. O językowym oznaczaniu określoności (1) : Ale nie mowi zgołá. Oto Almá brzemienna/ ále mowi: Oto tá Almá pewną białugłowę pokázuiąc/ gdy He [rodzajnik grecki] przydáie [...] rzecz przytomną pokázuiące CzechRozm 133v.

Cf **POKAZOWAĆ**